

Indholdsfortegnelse

Hver anden snydes for aktivering. 1

Mindre end halvdelen af de ledige i aktivperioden bliver aktiveret i det omfang, de har krav på.

Private sækker bagud. 3

Private virksomheder opretter langt færre fleks- og skånejob end det offentlige. LO frygter, at det i stigende grad bliver overladt til kommuner og amter at løfte opgaven med at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked.

Lettere at sige nej til farligt arbejde 5

Ny aftale mellem LO og DA øger lønmodtagernes ret til at nægte at udføre arbejde, der truer "liv, ære og velfærd".

Aktivering

Hver anden ledig får ikke opfyldt aktiveringskrav

Mindre end halvdelen af de ledige i aktivperioden bliver aktiveret i det omfang, som Folketinget har lovet. LO kræver på den baggrund, at ledige, som ikke får opfyldt deres ret til aktivering, får forlænget dagpengereetten.

En opgørelse, som Arbejdsmarkedsstyrelsen har lavet til Landsarbejdsrådet, viser, at mindre end hver anden ledig i aktivperioden får opfyldt kravet om at blive aktiveret i minimum 75 procent af aktivperioden.

Opgørelsen viser oven i købet, at det står så skralt til med antallet af aktiveringstilbud, at de grupper af ledige, som er omfattet af 75 procent-kravet, umiddelbart ser ud til at blive aktiveret i mindre omfang end de ledige, som ikke er omfattet af dette krav.

Siden indgangen af 1999 har kun mellem 31 og 50 procent af de "nye" ledige (indfasningsgrupper) fået opfyldt retten til aktivering, mens det tilsvarende tal for de aktiveringsberettigede ledige, som falder ind under de gamle regler, ligger på 47 procent.

Helt konkret betyder den manglende aktivering, at flere hundrede ledige her og nu står i en situation, hvor der rent fysisk ikke er tilstrækkelig tid til, at AF kan nå at opfylde aktiveringskravet. Så medmindre disse ledige kommer i ordinært arbejde, risikerer de at miste retten til at modtage dagpenge samtidig med, at de ikke har fået de tilbud om aktivering, som Folketingets politikere har stillet dem i udsigt.

Skandale

LO-sekretær Harald Børsting kalder aktiveringstillene for "en skandale", og han stiller på den baggrund krav om forlængelse af dagpengeperioden for de ledige i aktivperioden, som ikke minimum har fået de 27 måneders aktivering, de har krav på.

– Nu er det vigtigt, at AF tager fat på dem, som har været ledige i længst tid, så vi så vidt muligt undgår, at de ryger helt ud af dagpengesystemet, uden at de har fået opfyldt retten til aktivering. Hvis Arbejdsformidlingen

Aktiveringsomfanget for ledige i aktivperioden i uge 1 1999 til uge 50, 2000

	Andel med min. 75% aktivering efter uge 50, 2000
Ledige i indfasningsgruppe 1	48
Ledige i indfasningsgruppe 2	50
Ledige i indfasningsgruppe 3	31
Ledige i indfasningsgruppe 4	41
Ledige indberettet med over 3 års ledighed ¹	47

1. Kravet om min. 75% aktivering omfatter ledige overgået til aktivperioden den 1. januar 1999 eller senere. Disse grupper er derfor ikke omfattet af kravet

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen

Udspil 22. februar 2001

Nyhedsbrevet *Udspil* udgives af Landsorganisationen i Danmark Rosenørns Allé 12, 1634 København V Tlf. 3524 6000, fax: 3524 6308, www.lo.dk, e-mail: udspil@lo.dk

Ansvarshavende redaktør: Hans Jensen. I redaktionen: Henrik Rasch, Susse Maria Holst, Dorte Monggaard, Erik Harr og Michael Bræmer. Layout: LO. Illustration: Knud Andersen, Skønvirke. Mangfoldiggørelse ikke tilladt uden tilladelse fra LO. ISSN-nr.: 1397-9930

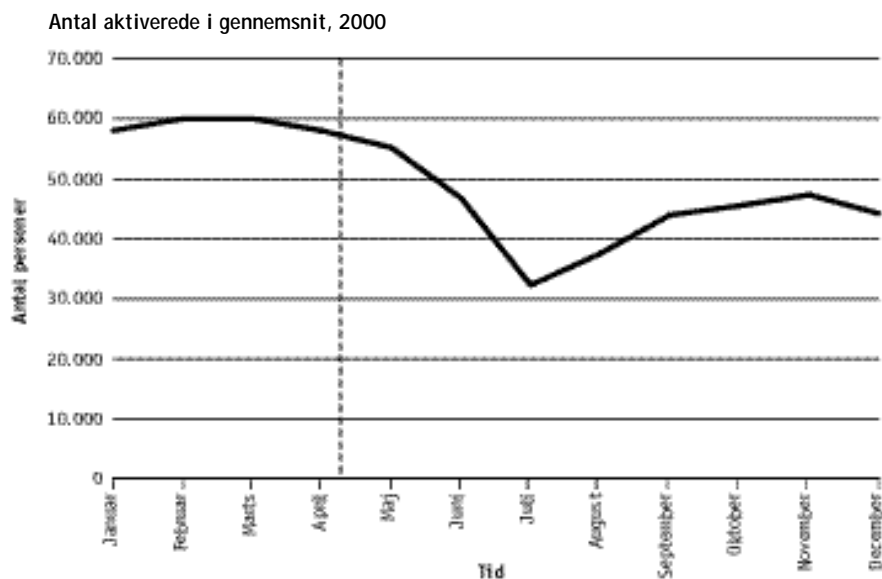
ønsker at redde bare en smule af sin ære, må AF-regionerne i den kommende tid gå over til systematisk at aktivere de ledige først, som har størst risiko for at ryge ud af systemet, siger Harald Børsting.

Han peger samtidig på, at det i den offentlige debat flere gange har været påstået, at netop 75 procents-kravet lagde beslag på så store ressourcer i AF-systemet, at det generelt gik ud over kvaliteten af aktiveringstilbuddene til de ledige. Men med de nye tal må den snak nu forstumme, mener han.

– Med den ringe opfyldelse af 75 procents-kravet, som AF har præsteret, kan man roligt sige, at det ikke er det, som har holdt AF's medarbejdere vågne om natten i de to år, der er gået siden den seneste arbejdsmarkedsreform trådte i kraft, siger Harald Børsting.

Yderligere oplysninger: LO-konsulent Kim Knudsen på telefon 3524 6132.

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Harald Børsting på telefon 35 24 60 00.

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen

Note: 10. april 2000: AF tager AMANDA-systemet i brug

Fleks- og skånejob

Private sakker bagud

Private virksomheder opretter langt færre fleks- og skånejob end det offentlige. LO frygter, at det i stigende grad bliver overladt til kommuner og amter at løfte opgaven med at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked.

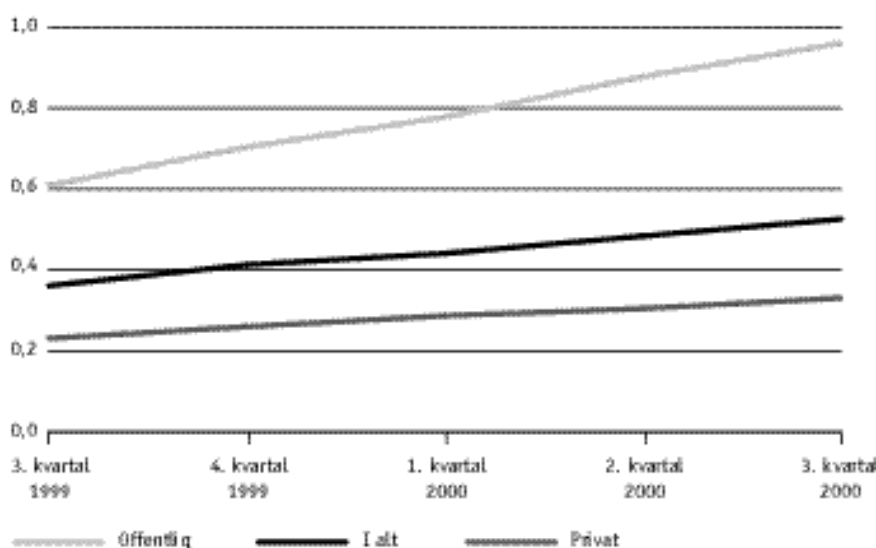
Private virksomheder er langt dårligere til at oprette fleks- og skånejob end den offentlige sektor. Trods det faktum at beskæftigelsen i det private er mere end dobbelt så stor som i det offentlige, er der i dag færre privatansatte i fleks- og skånejob sammenlignet med offentlige arbejdspladser. Ved udgangen af tredje kvartal i fjor var den samlede bestand af personer i fleks- og skånejob på 13.024, og heraf var kun 5.714 ansat i private virksomheder.

Beregner man andelen af fleks- og skånejobbere i forhold til den samlede beskæftigelse, træder forskellen på private og offentlige virksomheder endnu tydeligere frem.

Fra 3. kvartal 1999 og et år frem er andelen af ansatte på særlige vilkår i det private kun steget fra 0,23 procent til 0,31 procent af den samlede beskæftigelse. Til sammenligning steg andelen af fleks- og skånejobbere i det offentlige i samme periode fra 0,61 procent til 0,88 procent.

Samlet set har det fået andelen af fleks- og skånejobbere hævet, så omkring en ud af hver 200 lønmodtagere – svarende til knap 0,5 procent – i dag formelt er ansat på særlige vilkår.

Skåne- og fleksjob i procent af samlet beskæftigelse

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger

Antal skåne- og fleksjob i tredje kvartal 2000

Fleksjob	
I alt	8.871
Offentlig	4.755
Privat	4.031
Uoplyst	85
Skånejob	
I alt	5.302
Offentlig	3.047
Privat	2.193
Uoplyst	62

Kommunerne trækker

LO-sekretær Marie-Louise Knuppert er bekymret over udviklingen på området, som hun ser som udtryk for, at det i stigende grad er det offentlige og især kommunerne, der trækker det store læs, når det gælder skabelsen af det rummelige arbejdsmarked.

– Tidligere har de private virksomheder faktisk ligget i front på det her område, og det er skuffende, at den private sektor ikke i højere grad har været i stand til at fastholde indsatsen for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt.

Marie-Louise Knuppert opfordrer samtidig de særlige sociale koordinationsudvalg til at fastholde fokus på, at indsatsen for at skabe fleks- og skånejob også skal rette sig mod de private virksomheder.

– I en situation hvor det private erhvervsliv skriger på arbejdskraft, skal fleks- og skånejob bruges til en reel udvidelse af arbejdsstyrken, og ikke reduceres til en måde at fylde hullerne i den offentlige sektor. Samtidig er det vigtigt at holde fast i, at fleks- og skånejob ikke er et mål i sig selv, men er sidste udvej, når alle andre forsøg på at forebygge udstødning er slået fejl, siger Marie-Louise Knuppert.

Yderligere oplysninger: LO-konsulent Michael Jacobsen på telefon 3524 6129.

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Marie-Louise Knuppert på telefon 3524 6000.

Arbejds miljø

EU-regler gør det lettere at vægre sig mod farligt arbejde

En aftale mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening vil sammen med regeringens ændringsforslag til Arbejds miljøloven øge lønmodtagernes ret til at nægte at udføre arbejde, der truer "liv, ære og velfærd".

Lønmodtagernes ret til at vægre sig mod farligt arbejde er styrket betydeligt, efter at en aftale mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har fastslået, at bestemmelserne om arbejds vægring ved trusler mod liv, ære og velfærd i fremtiden skal fortolkes ud fra principperne i EU's rammedirektiv om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Bestemmelsen om liv, ære og velfærd indgår i "Norm for regler for behandling af faglig strid" som daterer sig tilbage til 1908, og med LO/DA-aftalen er det fastslået, at fremtidige voldgiftssager om arbejds vægring skal afgøres på grundlag af EF-domstolens fortolkninger af direktivets bestemmelser.

Parallelt med LO/DA-aftalen har arbejdsminister Ove Hygum taget bestemmelsen om vægring mod farligt arbejde med i et kommende forslag til ændring af Arbejds miljøloven (se tekstboks). Forslaget omfatter dels en lovimplementering, af hensyn til de uorganiserede, og dels giver det mulighed for, at arbejdsgiver og faglige organisationer kan implementere direktivet via kollektiv aftale.

Der er mellem Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening enighed om, at § 5, stk. 2 i Norm for regler for behandling af faglig strid (Normen), indeholder de rettigheder og forpligtelser for lønmodtagere og arbejdsgivere der følger af artikel 8, stk. 4 og stk. 5 i Direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Der er endvidere enighed om, at EF-domstolens fortolkning af uklarheder i artikel 8, stk. 4 og stk. 5, skal lægges til grund ved uoverensstemmelser om Normens § 5, stk. 2, og indgår i fagretlige sager om fortolkning af eller brud på Normens § 5, stk. 2.

Indfrier LO-krav

EU-direktivet om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen stammer tilbage fra 1992, hvor den daværende borgerlige regering meddelte EU-Kommissionen, at Danmark allerede var dækket via "Normens" bestemmelser om liv, ære og velfærd.

LO's holdning har hele tiden været, at dette ikke var tilstrækkelig til at leve op til direktivet, og derfor er LO tilfreds med, at Arbejdsministeriet nu vil lovfæste direktivets intentioner.

Blandt andet mener LO, at direktivet betyder, at der skal indføres omvendt bevisbyrde, så det er arbejdsgiveren, der skal dokumentere, at der ikke er tale om alvorlig umiddelbar fare. Det fremgår ikke direkte af lovforslaget, om der er taget højde for dette, og derfor vil LO gerne have det tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslaget.

LO er dog samlet set tilfreds med, at parterne fortsat har mulighed for at implementere direktivets bestemmelser via en aftaler.

Yderligere oplysninger: LO-konsulent Jan Toft Rasmussen på telefon 3524 6119.

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Marie-Louise Knuppert på telefon 3524 6000.

Uddrag af Arbejdsministeriets forslag til implementering af EU-Direktiv 89/391/EØF i Arbejdsmiljøloven

§17a. En ansat har ret til at forlade sin arbejdsplads og/eller et farligt område i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte forlader sin arbejdsplads og/eller et farligt område, jf. stk. 1.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 1 og 2, kan tilkendes en godtgørelse.

§17b. Arbejdsgiveren skal sørge for, at en ansat under hensyntagen til sin viden og adgang til tekniske hjælpemidler selv har mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at undgå følgen af en alvorlig og umiddelbar fare for sin egen eller andres sikkerhed, når det ikke er muligt at kontakte arbejdsgiveren, virksomhedslederen eller arbejdslederen.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte har iværksat foranstaltninger efter stk. 1, medmindre den ansatte i den forbindelse har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 2, kan tilkendes en godtgørelse.

§17 c. Bestemmelserne i §17a og §17b finder ikke anvendelse i det omfang en kollektiv overenskomst giver en ansat rettigheder, der som minimum svarer til art. 8, stk. 4 og 5, i direktiv nr. 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.